

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815206797
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7815206797.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Jarmily Maximovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31575951, proti žalovanému I. Józsovi, nar.X.X.XXXX, bytom M. XX, o zaplatenie 5.818,77 € istiny s prisl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9C 216/2015-40 z 28. júna 2016 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 5.604,60 € s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne od 17.10.2015 do zaplatenia v splátkach po 80,- € mesačne, vždy do posledného dňa toho - ktorého mesiaca, počnúc od 1.8.2016 do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 321,08 € z titulu zaplateného súdneho poplatku, na označený účet žalobcu vedený v Prima banka Slovensko, a.s., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia dlžnej sumy z úverovej zmluvy č. 131365 uzavretej dňa 6.2.2014 so žalovaným ako dlžníkom (ďalej len „úverová zmluva“), pozostávajúcej z dlžnej istiny vo výške 5.818,77 €, poplatkov za poistenie 4,56 €, úrokov 214,27 €, úrokov z omeškania 4,02 €, úrokov vo výške 13,9 % ročne z nezaplatennej istiny 5.818,77 € od 27.3.2015 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 5.818,77 €, ako aj náhrady trov konania.

3. Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení prejednávanej veci podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov súd konštatoval, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou a neriadí sa režimom Obchodného zákonníka. Dospel k záveru, že úverová zmluva je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., nakoľko neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v úverovej zmluve je totiž uvedená výška anuitnej splátky 93,12 € a počet splátok 120, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Žalobca do úverovej zmluvy uviedol iba celkovú mesačnú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky a to, v akej výške z celkovej mesačnej splátky sa použijú finančné prostriedky na úhradu istiny, úrokov a poplatkov, preto v dôsledku absencie týchto náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) sa poskytnutý spotrebiteľský úver v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu splácania úveru - histórie transakcií na úvere súd zistil, že žalovaný v skutočnosti čerpal úver v sume 5.700,- € a v splátkach uhradil celkom sumu 95,40

€. Po zohľadnení žalovaným uhradenej časti úveru dlžný zostatok úveru činí 5.604,60 €, preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.604,60 € spolu s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v platnom znení, a to od 17.10.2015 (dňa nasledujúceho po doručení žaloby s prílohami žalovanému) až do zaplatenia, keďže žalobca v konaní nepreukázal, že výzvu na zaplatenie dlžnej sumy doručil žalovanému pred týmto dátumom. Žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) účinného do 30.6.2016 povolil žalovanému splácať dlh v mesačných splátkach po 80,- € vzhľadom na jeho osobné a nepriaznivé majetkové a zárobkové pomery s tým, že omeškanie ktorejkoľvek splátky má za následok stratu výhody splátok. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech, priznal pomernú náhradu trov konania v rozsahu 92 % z celkových trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku v sume 349,- € a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 321,08 € na označený účet do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho v tejto časti zmeniť podľa ust. § 388 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania. Rozsudok v zamietavej časti považoval za nesprávny pre nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a nestotožnil sa so závermi a argumentmi súdu prvej inštancie. Poukázal na bod 1.1. zmluvy o pôžičke, podľa ktorého banka poskytla klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Z uvedeného vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú vo VOP. Tvrdil, že výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy, z ktorého teda vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká, skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku, pričom výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa splácaný úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Napríklad pri spotrebiteľskom úvere s lehotou splatnosti 9 rokov, by splnenie tejto požiadavky znamenalo rozpisanie každej zo 108 mesačných splátok v členení na časť pripadajúcu na istinu a časť pripadajúcu na úroky. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Žalobca mal za to, že v prospech jeho argumentácie svedčí aj fakt, že návrh novely zákona o spotrebiteľských úveroch z októbra 2015 navrhoval znenie ust. § 9 ods. 2 písm. l) doplniť nasledovne: V § 9 ods. 2 písm. l) sa na konci pripájajú tieto slová: „z prehľadu výšky, počtu a termínu splátok istiny úrokov a iných poplatkov musí byť zrejmy termín splatnosti jednotlivých splátok s presným rozpisom toho, aký podiel z jednotlivých

splátok pripadá na uhradenie istiny, úrokov, prípadne ďalších poplatkov a zároveň musí byť z tohto prehľadu zrejmy zostatok istiny po uhradení jednotlivých splátok," a znenie § 9 doplniť o nový odsek 3 v znení: „(3) Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené v odseku 2 musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a nie v jej prílohách a ani vo všeobecných obchodných podmienkach. Z pripravovanej novely teda vyplýva, že za právneho stavu ku dňu uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy (a ani za súčasného právneho stavu), zákon o spotrebiteľských úveroch od veriteľa nevyžadoval zahrnúť všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 do samotného textu zmluvy a z písm. k), resp. súčasného písm. l) cit. zákona taktiež nevyplýva povinnosť uvádzať v zmluve presný rozpis toho, aký podiel z jednotlivých splátok pripadá na uhradenie istiny a úrokov. Túto funkciu plní amortizačná tabuľku, o ktorú môže spotrebiteľ kedykoľvek veriteľ požadovať a tento je povinný ju spotrebiteľovi bezplatne poskytnúť.

5. Žalovanému bolo odvolanie žalobcu doručené dňa 14.9.2016, avšak nevyužil možnosť sa k nemu vyjadriť.

6. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 11Co/439/2016-59 z 25.10.2017 potvrdil rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Na základe dovolania žalobcu podaného proti cit. rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.1.2019 dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach 11Co/439/2016-59 z 25.10.2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) v ďalšom konaní v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.1.2019 prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 v spojení s § 367 ods. 2 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu [ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP účinného v čase podania odvolania], s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a zistil, že nie sú dané dôvody pre potvrdenie rozsudku (§ 387 CSP), ani pre jeho zmenu v napadnutom zamietavom výroku (§ 388 CSP), lebo rozsudok v tejto časti po skutkovej i právnej stránke je nesprávny, súd prvej inštancie nesprávne interpretoval a aplikoval právny predpis a neprihliadol na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C - 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, a preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znam. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval síce správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval a z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho konania z hľadiska odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP dospel k záveru, že žalobcom uplatnený odvolací dôvod v prejednávanej veci je preukázaný.

10. Pri posudzovaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie správne vychádzal zo spotrebiteľskej povahy veriteľsko-dlžníckeho vzťahu strán z tejto zmluvy, spor správne posudzoval podľa právnych noriem spotrebiteľského práva vrátane príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a úverovú zmluvu podrobil skúmaniu z hľadiska splnenia zákonných podmienok a náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných týmto zákonom; relevantné zák. ustanovenia však čiastočne nesprávne interpretoval. Za osobitný nedostatok zmluvy súd prvej inštancie považoval absenciu náležitosti o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (členenie splátky),

prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Svoj právny záver, že poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový, súd založil na zistení nedostatku náležitosti uvedenej v ust. § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., na podklade čoho dospel k záveru, že žalobca má nárok iba na vrátenie rozdielu medzi výškou skutočne poskytnutého úveru 5.700,- € (6.000 € po odpočítaní 300 € poplatku za úver) a žalovaným zaplatenými platbami 95,40 €, čo predstavuje sumu 5.604,60 € spolu s úrokmi z omeškania v zákonnej výške. Právne úvahy, ktoré viedli súd prvej inštancie k uvedenému posúdeniu spotrebiteľskej zmluvy a uplatneného nároku, odvolací súd nepovažuje za správne.

11. Súd prvej inštancie právny záver o zániku nároku veriteľa (žalobcu) na úroky a poplatky požadované v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru v danej veci nesprávne vyvodil z absencie konkrétnej vnútornej skladby, resp. členenia tej ktorej anuitnej splátky v zmluve (údaja o výške, počte a termínoch splátok istiny, splátok úrokov a iných poplatkov) podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré ustanovenie nevyložil eurokonformne, v zmysle Smernice Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej tiež len „smernica 2008/48/ES“) a interpretačných záverov vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C- 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej. V súvislosti s výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 98/2018 z 30.1.2019 týkajúce sa prejednávanej veci, a tiež uznesenie sp. zn. 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018, v ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky pri eurokonformnom výklade predmetného zák. ustanovenia vyslovil názor, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľa žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu a vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu, pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Najvyšší súd SR poukázal tiež na dôvodovú správu k zákonu č. 129/2010 Z.z., z ktorej v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo sprísniť požiadavku zakotvenú v článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice EP a Rady (ES) č. 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorého zmluva o úvere má zrozumiteľne a stručne uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES. Predmetné ust. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

14. Nesprávne skutkové závery súdu ohľadne úplnosti úverovej zmluvy z hľadiska obsahovej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia, nevyhnutne viedli súd prvej inštancie k nesprávnemu právnemu záveru, že z dôvodu absencie tohto údaja v úverovej zmluve je potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Súd prvej inštancie v konečnom dôsledku vedený týmto nesprávnym právnym záverom už obsahu úverového vzťahu strán nevenoval náležitú pozornosť, preto bude jeho povinnosťou v ďalšom konaní nedostatky svojho doterajšieho postupu a rozhodovania odstrániť, vykonať riadne dokazovanie a na jeho základe si zabezpečiť dostatočný skutkový podklad (zistenia) potrebný pre posúdenie obsahových náležitostí a platnosti úverovej zmluvy v celom spektre rozhodujúcich zákonných kritérií v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia a z hľadiska relevantného spotrebiteľského práva. Pri tomto posúdení súd prvej inštancie vyjde z právneho názoru vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 98/2018 z 30.1.2019 a bude mať na zreteli tiež závery formulované Súdny dvorom EÚ v rozsudku C- 42/15 zo dňa 9.11.2016 Home Credit, a.s. proti Kláre Bíróovej, a po vyhodnotení všetkých dôkazov podľa zásad uvedených v § 191 a nasl. CSP o žalobe v zrušenom rozsahu znovu rozhodne.

15. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.